

ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΕΣΑΕΙ ΕΠΙΚΑΙΡΗ! ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΒΟΥΛΕΥΤΗ!

***Γράφει ο Μιχάλης Ραμπίδης, μέλος του Σωματίου Συνταξιούχων ΔΕΗ
και εκπρόσωπος Α.Γ.Σ.Σ.Ε.***

«Για ξυπνητούς και κοιμώμενους»

.... Η αιχμηρή παραίτηση ενός κορυφαίου συνθέτη!

Στις εκλογές του 1989 ο Σταύρος Ξαρχάκος εξελέγη βουλευτής, όμως λίγους μήνες αργότερα παραιτήθηκε με μια επιστολή-καταπέλτη. Ένα κείμενο βαθιά πολιτικό και ηθικό, που καταγγέλλει την επαγγελματοποίηση της πολιτικής και θέτει διαχρονικά ερωτήματα για τη δημοκρατία και το μέλλον της Ελλάδας.

Στις βουλευτικές εκλογές που έγιναν στις 18 Ιουνίου 1989, ο κορυφαίος μουσικός συνθέτης και μαέστρος Σταύρος Ξαρχάκος εξελέγη βουλευτής. Στις 12 Ιανουαρίου 1990 παραιτήθηκε, στέλνοντας μια εκπληκτική επιστολή-δίδαγμα για τους νέους που επιθυμούν να επιλέξουν πολιτική σταδιοδρομία, αλλά και μια επιστολή-κόλαφο για την πολιτική καθεστηκυία τάξη της εποχής, η οποία δυστυχώς, μέχρι και σήμερα παραμένει η ίδια και χειρότερη.

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων (Αθαν. Τσαλδάρη)

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Αναγκάζομαι να υποβάλω την παραίτησή μου από το αξίωμα του βουλευτή, γιατί δεν πιστεύω πια πως μπορώ από τη θέση μου αυτή να ανταποκριθώ στοιχειωδώς στο επιτακτικό αίτημα των καιρών μας για ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό της ελληνικής κοινωνίας.

Υποχρεώνομαι εκ των πραγμάτων να ενεργήσω κατ' αυτόν τον τρόπο για να αντιδράσω στην πλημμυρίδα της πολιτικής επαγγελματοποίησης και στις απαράδεκτες μεθοδεύσεις που συντελούνται στην καθημερινή μας ζωή, πιστεύοντας πως η δημοκρατία έχει ανάγκη από μία διαρκή εγρήγορση των λειτουργών της και όχι από μια χρησιμοποίησή της από τους επαγγελματίες της πολιτικής.

Πεπεισμένος λοιπόν απόλυτα για τη βαθιά και κυρίαρχη πολιτική σκέψη που μας απειλεί, αναγκάζομαι να παραιτηθώ για να συνεχίσω, αδέσμευτος και έξω από την παρούσα πολιτική αδιέξοδη κατάσταση, τον πνευματικό και δημιουργικό μου αγώνα ως απλός πολίτης και άνθρωπος.

Αγωνίστηκα χρόνια με όλες μου τις δυνάμεις για την πνευματική και πολιτιστική ανάπτυξη. Πίστεψα στις ηθικές αξίες, αγωνίστηκα για αυτές και θεώρησα πως θα μπορούσα να συμβάλλω ακόμα περισσότερο στην προώθησή τους με την πολιτική και κοινοβουλευτική δραστηριότητα.

Γελάστηκα όμως βάνουσα. Πρώτον, γιατί κάθε κόμμα αποτελεί σφαγείον ιδεών, ψυχοπνευματικών εξάρσεων, ανθρωπίνης και πολιτικής ελευθερίας. Δεύτερον, γιατί το Κοινοβούλιο όπως λειτουργεί σήμερα αποτελεί χώρο τυπικής και άγονης λειτουργίας του πολιτικού διαλόγου. Τρίτον, γιατί το υφιστάμενο σύστημα της πολιτικής λειτουργίας και έκφρασης είναι διαβρωμένο βαθύτατα, αντιπνευματικό, αντιηθικό και τελικά αντιανθρώπινο.

Η εξουσία, για την εξουσία, έχει καταστρέψει κάθε σοβαρή δυνατότητα για αναγέννηση του πολιτικού μας βίου, το δε εφιαλτικό γραφειοκρατικό κράτος και παρακράτος συνθλίβουν τους ανήμπορους να αντιδράσουν πολίτες σε όλα τα επίπεδα της δράσης τους, τις εκφράσεις τους, τις λειτουργίες τους, τη ζωή τους.

Έτσι, η Ελλάδα καθημερινά και πιο πολύ βουλιάζει σε ένα τέλμα ή καλύτερα σε ένα βάραθρο, αποξενώνεται από τα πολιτιστικά της πρότυπα, εξαρτάται πια από ξένα κέντρα, ξεπουλιέται σαν γη και σαν παραγωγή και γενικά χάνει τις δυνατότητες να υπάρξει σαν ζωντανή, αυτοδύναμη και ουσιαστικά ανεξάρτητη χώρα στον καινούργιο αιώνα.

Και ενώ η Ελλάδα χρεοκοπεί, όχι μόνο οικονομικά και κοινωνικά αλλά κυρίως συνειδησιακά και ηθικά, η Ευρώπη και ο κόσμος αγωνίζονται σε νέες γραμμές και με νέες κατευθύνσεις για καινούργιες και σύγχρονες δημιουργίες και ελευθερίες, μέσα στην καινούργια συναγωνιστική και μαζί ανταγωνιστική παγκόσμια κοινωνία που ανατέλλει.

Εμείς, όμως, είμαστε τραγικά απογοητευτικά απόντες από τα νέα συμβαίνοντα και είμαστε απόντες και περιθωριοποιημένοι, γιατί είμαστε κυριαρχούμενοι από παλιές νοοτροπίες, από παλιά σύνδρομα, από

ξεπερασμένους καταναγκασμούς και από παλιές, ξεπερασμένες και ανήμπορες πολιτικές ηγεσίες για να αρθρώσουν τον καινούργιο πολιτικό, πνευματικό, πολιτιστικό και κοινωνικό λόγο της Ελλάδας. Και αυτές οι δεινοσαυρικές ηγεσίες δεν έχουν τη συναίσθηση χρέους και ευθύνης για να αποσυρθούν άμεσα, ελευθερώνοντας τους χώρους δράσεως ώστε να συντελεστεί στη χώρα μας η επιβαλλόμενη, η απόλυτα αναγκαία επανάσταση για τους νέους ορίζοντες και για τις νέες ελληνικές αναζητήσεις και επιτεύξεις.

Επειδή λοιπόν στον χώρο, ιδιαίτερα της πολιτικής από την οποία εξαρτώνται όλες οι άλλες δραστηριότητες, δεν υπάρχει η ευθύνη και η ευαισθησία των κρατούντων, είναι επιβεβλημένη η παραίτηση όλων των αρχηγών μεγάλων και μικρών κομμάτων, οι οποίοι χρόνια τώρα δυνάστευσαν την Ελλάδα και εξακολουθούν ακόμα, δυστυχώς και σε αυτή την κρίσιμη στιγμή, να επιμένουν στην εξουσιαστική και καταστροφική για τον τόπο μονομανία τους, στους χώρους που ο καθένας πολιτικά εκφράζει.

Δηλώνω πως η παραίτησή μου αυτή δεν έχει καμία σχέση με όποιες ατομικές ή άλλες πολιτικές σκοπιμότητες και επιδιώξεις. Είναι μια πράξη ευθύνης απέναντι στον εαυτό μου, στην ιστορία του τόπου, στη δημοκρατία και στο αβέβαιο και σκοτεινό ελληνικό μέλλον μας.

Γι' αυτό δεν μεταπηδώ σε κανένα άλλο κόμμα ούτε παραμένω ουδέτερος, ανεξάρτητος. Ακόμη δεν πολιτεύομαι στις νέες άσκοπες εκλογές που έρχονται.

Δηλώνω πως θα πολιτευθώ ως λειτουργός μόνο της πολιτικής και όχι ως επαγγελματίας της, όταν θα υπάρξουν συνθήκες ηθικής, πολιτικής ανάτασης και ανάστασης και ανοίγματος δρόμου για τις νέες προοπτικές του Έθνους.

Θα παραμείνω αγωνιζόμενος με ανεξάρτητη συνείδηση έξω από τον χώρο της συντελούμενης εξακολουθητικά αμαρτίας εναντίον του λαού και του τόπου.

Μπορούν να πουν οι συνασπισμένες δυνάμεις της αμαρτωλής πολιτικής έκφρασης ότι είμαι ένας αιθεροβάμων καλλιτέχνης, απροσάρμοστος στα κόλπα και στους σκοτεινούς ρεαλισμούς της πολιτικής πράξης. Και εγώ θα απαντήσω: «Ναι, είμαι. Γιατί μόνον οι αιθεροβάμονες και οι απροσάρμοστοι

καλλιτέχνες» μπορεί να βοηθήσουν την πολιτική και κοινωνική Δημοκρατία να περισωθεί από την καταστροφή ή την αυτοκτονία της.

Με την πράξη της παραίτησής μου καλώ σε συναγερμό, ιδιαίτερα όλους τους πνευματικούς ανθρώπους της χώρας και τους ζητώ να κάνουν αισθητή και αποφασιστική την παρουσία τους, με σκληρό αγώνα εναντίον της πολιτικής μας αποβαρβαρώσεως, του ηθικού μας αφοπλισμού και της πνευματικής απογύμνωσης του Έθνους.

Παραιτούμενος, ζητώ την κατανόηση των βουλευτών από όλα τα κόμματα, γιατί πιστεύω πως και αυτοί ζουν την αγωνία της μεγίστης ανάγκης για αληθινή πολιτική και κοινωνική κάθαρση και για τη δημιουργία καινούργιας ελπίδας για τον τόπο.

Τέλος, στους Αθηναίους και Αθηναίες που με ψήφισαν στις τελευταίες εκλογές απευθύνω χαιρετισμό και από βάθους ψυχής ευχαριστίες. Ζητώ την ηθική τους συμπαράσταση και τους διαβεβαιώνω πως με την πράξη της παραίτησής μου πιστεύω ότι δικαιώνω ηθικά τις καλύτερες προσδοκίες τους.

Με την ελπίδα για ένα καλύτερο ελληνικό μέλλον.

Διατελώ,

Σταύρος Ξαρχάκος

12 Ιανουαρίου 1990